

IMPACTUL METODELOR MICROBIOLOGICE ASUPRA DIAGNOSTICULUI INFECȚIEI CU CLOSTRIDIODES DIFFICILE

Anastasia ALEXANDROV, Greta BĂLAN

Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Chișinău, Republica Moldova

Autor corespondent: Anastasia Alexandrov, e-mail: alexandrovastasia@gmail.com

Cuvinte-cheie:

Clostridioides difficile, metode, diagnostic, algoritm.

Introducere. Bacteria *Clostridioides difficile* este o cauză frecventă a diareii asociate asistenței medicale. Forma clinică depinde de factorii ce țin de gazdă și de virulența tulpinii implicate în proces. Acest microorganism provoacă boală care variază în severitate de la colonizare asimptomatică la diaree severă, colită pseudomembranoasă, megacolon toxic, perforație de colon și deces. Depistarea și raportarea cazurilor de ICD depinde de metodele de diagnostic utilizate. În unele țări, în special în cele cu venituri mici și medii, nu există cazuri de ICD raportate și, respectiv, nu se cunoaște amploarea poverii ICD. O altă provocare în diagnosticul de laborator al ICD o reprezintă și numeroasele metode propuse, fără a fi stabilit un algoritm de diagnostic bine determinat.

Scop. Evaluarea impactului metodelor microbiologice de diagnostic asupra diagnosticului infecției cu *C. difficile*.

Material și metode. Studiul reprezintă o sinteză narativă a literaturii de specialitate. Informația a fost selectată din bazele de date electronice internaționale folosind următoarele cuvinte-cheie în diferite combinații: *Clostridioides difficile*, metode, diagnostic, algoritm, standarde. Criteriul de bază de selectare a surselor bibliografice a fost disponibilitatea integrală și gratuită a articolelor. Pe baza acestor criterii au fost selectate 14 articole științifice.

Rezultate. Diferitele în strategiile de testare de laborator utilizate au un impact substanțial asupra ratelor de ICD raportate. Într-un studiu s-a constatat că la testarea independentă bazată pe PCR a fost obținut un număr dublu de rezultate pozitive, în comparație cu testarea independentă a toxinelor prin analiza imunoenzimatică (AIE). În mod similar, un alt studiu a demonstrat că testarea bazată pe PCR a probelor GDH-pozitive și toxine-negative aproape a dublat numărul de rezultate pozitive, în comparație doar cu testarea GDH și a toxinelor prin AIE. Testarea de laborator pentru ICD este un domeniu în schimbare permanentă și nu există un singur standard de referință acceptat sau un singur test considerat cel mai bun. Un test de diagnostic este evaluat în funcție de sensibilitate, de specificitate, de timpul de realizare, de costul și de disponibilitatea acestuia. Testul de neutralizare a citotoxicității celulare și de izolare a agentului în cultură pură sunt considerate teste de referință pentru diagnosticul de laborator al ICD. Din cauza timpului îndelungat de obținere a rezultatelor și a cerințelor tehnice, aceste teste nu sunt utilizate pe larg. De asemenea, a fost demonstrat că la utilizarea testelor de sine stătător pentru diagnosticarea ICD nu se obțin rezultate fiabile, iar implementarea algoritmului în doi pași a redus numărul de rezultate fals pozitive și a permis divizarea pacienților în cei fără ICD, cei cu ICD și potențiali purtători de *C. difficile*.

Concluzii. Diagnosticul de laborator este foarte important pentru a diferenția ICD de alte cauze de diaree și pentru a stabili prezența infecției versus colonizare. Alegerea metodelor de diagnostic de laborator are un impact semnificativ asupra diagnosticului ICD și, prin urmare, asupra ratelor raportate de ICD.